

vil gaa ud paa, at Sagen undergives to Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags anden og tredje Behandling, vil komme til Behandling i et senere Møde.

Udenfor Dagsordenen giver jeg Ordet til Finansministeren til Fremsættelse af det nu for Finansministerens Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Brandes): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Udgifter ved Afvikling af Forholdet til St. Croix, St. Thomas og St. Jan.* Lovforslaget Formaal er at give Finansministeren Bemyndigelse til at afholde en Række Udgifter, som Afviklingen af Forholdet til de tre vestindiske Øer af føder. Den første Bestemmelse angaar Afhjælpning af Nød og Hjælp til Dækning af Skade, der er foraarsaget ved Orkanen den 9. og 10. Oktober 1916. Til en vis Grad kunde jeg vel sige, at den Bevilling, der her er ønsket, er en Tillægsbevillings-sag, thi med Hensyn til største Delen af de Udgifter, der her er Tale om, har Rigsdagen ved Finansudvalgenes Mellemkomst, hvad der er alle ærede Medlemmer bekendt, givet sin Tilslutning til, at Danmark stillede sig saaledes, at Orkanskadene i alt væsentligt skulde afhjælpes herovre fra. Derfor kunde vel denne Bevilling søges paa Tillægsbevillingsloven, men da der bliver Tale om en Række af andre Udgifter, som hører hjemme paa særlig Lov, har jeg ment, at det var rettest at samle alt, hvad denne Afvikling medfører af Udgifter, paa eet Lovforslag, som nu altsaa her forelægges, og jeg vil straks sige, at det jo er muligt, at enkelte andre Spørgsmaal endnu kan komme frem og kan blive behandlet i det Udvalg, som jeg ikke tvivler om vil blive nedsat om denne Sag. Vi har lidt under, at Postgangen, der i og for sig altid har været langsom og omstændelig mellem Danmark og de vestindiske Øer, for Tiden er endnu besværligere end ellers, og for nylig er en stor Postforsendelse helt gaaet tabt, hvad der naturligt har medført nogen Vanskelighed og nogen Forvirring med Hensyn til Afgørelsen af Sagerne.

Den første Bestemmelse angaar altsaa, som jeg har nævnt, de Udgifter paa Øerne, som af Orkanskadene kan være medførte, og som Staten agter at erstatte. Denne Erstatning skulde for det første ske paa den Maade, at der ydedes Hjælp til Privatpersoner, som har lidt Tab, og dette var Finansudvalgene i Henhold til det Forslag derom, som blev stillet af mig,

enige om skulde ske paa 3 Maader: enten direkte som Gave eller som rentefrit Laan eller som Laan mod billig Rente. Det Beløb, det drejer sig om til Privatpersoner — jeg tillader mig at anvende runde Tal —, er 1,300,000 Kr. Dette Beløb fordeler sig saaledes, at der straks til Afhjælpning af den Nød, der var, er udbetalt 130,000 Kr. Dernæst er der som Gaver udbetalt 220,000 Kr., som rentefrit Laan 550,000 Kr. og som Laan med Rente 200,000 Kr. Endelig har Guvernøren foreslaaet, at da ikke alle Krav syntes tilfredsstillende, idet der fra mange Sider var Ønske om yderligere Hjælp, skulde der endnu bevilges et Tillæg af 20 pCt. til disse Beløb, altsaa et Tillæg af omtrent 200,000 Kr. Jeg har ment, at det var rettest at stille Forslag om dette, saaledes at det yderste, man kunde tænke sig at opnaa, var det, som jeg stillede Forslag om, og man kunde da tage under Overvejelse, om man vilde gaa saa langt, eller om man efter Oplysninger, der kan fremkomme ogsaa fra Finansministeriet, skulde paa visse Punkter kunne indskrænke de her omtalte Udgifter. Dernæst er der Hjælpen til Kommunerne for den Skade, der er foraarsaget paa Kommunernes Anlæg og Bygninger, dels paa St. Croix og dels paa St. Thomas og St. Jan. Det er tilsammen 376,000 Kr. Der-til kommer endelig Skaden, som St. Thomas Havn har lidt, og som er anslaaet til 18,000 Kr.

Det er altsaa, hvad der foreslaas som Hjælp overfor Orkanskadene. Jeg skal tilføje, at der ved denne Lejlighed for Statskassen vil blive en Række Fordringer paa private Personer ovre paa Øerne, dels for ydede Laan mod Renter og dels for Laan uden Renter. Det foreslaas nu her i Lovforslaget, at man skal overdrage disse Fordringer til Kommunerne, saaledes at Staten for saa vidt afvikler Forholdet helt med det samme. Det er klart, at selve Administrationen af disse Fordringer vilde være vanskelig for Staten, men det kunde man vel nok komme over, der maa jo tænkes en Repræsentation for Danmark paa Øerne, men paa den anden Side synes det mig rimeligt, naar man nu gaar til denne Afvikling, da at gøre det fuldt og helt. Og da synes det mig naturligt at overdrage disse Fordringer til Kommunerne paa en saadan Maade, at de kan administrere dem. De vil ogsaa bedst kunne dømme om, hvorledes man kan inddrive Fordringerne, hvorledes Renterne og Afdragene kan betales. Herom stilles der